

Quod limitatur in clerico nec Ordines, nec Beneficium habente ab Episcopo dioecesis ubi retinet, qui poterit alterius Praelati jurisdictioni se submittere. Tusch, *sup. num. 6.*

Verf. *Nonò, ex proximè traditis.*

- 35 Clericus contrahens absque sui Episcopi assensu, si promittat extra dioecesim propriam solvere, forum sortitur in loco destinatae solutionis. Idemque est de loco ubi contraxit, *lit. 9. p. 1. Petr. Barbosa in l. 1. art. 3. à num. 222. & in Hæres absens, §. 1. num. 60. de judic. Villalob. ubi proximè, Tusch, lit. F. concl. 442. num. 7. Carleval. num. 1083. & num. 1087. quid de clerico in minoribus. Imò si clericus renuntiet proprio foro, ibi etiam absens conveniri potest. Petr. Barbosa n. 224.*

Ad Num. 6.

- 36 Promittens, praestito juramento, se in loco contractus, vel destinatae solutionis comparere, ibi etiam absens ad iudicium trahi jure poterit. Tusch, *lit. F. concl. 442. num. 4. Avil. ubi nuper, num. 19. Seraphin. de privileg. juram. privil. 105. num. 3. Villalob. ubi proximè, Guttier. de jur. confirm. part. 3. cap. 16. num. 6. Morla Empor. Jur. part. 1. tit. 2. quaest. 20. num. 18. verf. Quartus casus, Bern. Diaz reg. 642. lim. 2. Carlev. de judic. lib. 1. disput. 2. num. 271. licet dubius, Ant. Baveriae de virtut. juram. num. 56.*

Verf. *Undecimò ex his.*

- 37 Quamvis promittat aliquis, se in loco contractus, ut respondeat, compariturum: modò juramentum, aut renunciatio fori non interveniat, nequit ibi conveniri, nisi praesens. Tusch, *lit. F. Petr. Barbosa in d. l. Hæres absens, §. 1. num. 51. & num. 53. quod in Lusitania aliter ex Constitutione Regia servatur, Carleval. num. 1250.*

Verf. *Duodecimò, ubi quis.*

- 38 Ubi quis se astrinxit ad solvendum certo loco, ibique sui copiam facere absens jure ad iudicium vocari permittitur, ac erit remittendus. Guttier. *de juram. confirmat. part. 3. cap. 16. nu. 3. Bern. Diaz sup. limit. 3. Montalv. in l. 1. tit. 17. lib. 8. Ordin. Molin. de Brach. secular. lib. 2. cap. 31. Avil. in cap. 27. Prator. verb. Entreguen, num. 18. Morl. ubi proximè, verf. Tertius casus, ommissis pluribus, quos refert Carleval. num. 266. ipse tamen contra tenet num. 268. ac mihi quidem absconditur ratio discriminis inter hanc, & immediatam conclusionem; cur enim aliud juris in loco contractus, & aliud in loco destinatae solutionis, cum utrumque forum à pari procedat, ut reus, nisi adfit, conveniri nequeat, sicut jam praemissum relinquitur. Vide in capitis calce.*

Verf. *Decimotertio idem erit.*

- 39 Qui promittit quantitatem, vel rem certo loco, & tempore, velur nundinarum praestare, ibi in jus vocabitur, & absens adducetur ad iudicem ibidem competentem. Tusch, *lit. F. concl. 442. num. 3. Guttier. d. quaest. 16. in fin. Molin. sup. cap. 32. Bern. Diaz limit. 15. &*

alii apud Carleval. *num. 267. qui hanc, & praecedentem conclusionem merito impugnat; etenim quoad istam, patet opponi communi, scilicet quod contrahens non possit conveniri in loco destinatae solutionis, nisi reperiat ibidem, de qua sup. num. 30. siquidem regulariter in obligationibus dies ad solutionem adjicitur, aut jure subintelligitur, si in alium locum contractus implementum conferatur, l. Continuus 137. §. Cum ita, de verb. oblig. Igitur admittit hac sententia, nunquam evenire poterit, ut reus absens non conveniatur in loco destinatae solutionis, cum semper res, ac dies cum loco solutionis exprimat, de quo infra, num. 49.*

Non omitam propalare quid sentiam de illa apud Scribentes recepta opinione, videlicet quod collata solutione in locum alium, promissor non fortitur forum, nec praesens possit conveniri ubi contractus est, ut praenotatur *sup. num. 29. nam venià tantae auctoritatis Interpretum, dicendum videtur, utrobique forum sortiri reum, si debito tempore non exsolvat in loco praescripto. Hoc mihi expressim probat Venulejus in decis. §. Cum ita, ibi: Eoque transacto (nempe tempore) quamvis Roma remanserit, nec possit Ephesi pecuniam dare, nihilominus ei recte condicetur, vel quia per ipsum fecit, quominus Ephesi daret, &c. ubi Glossa verb. Condicetur, ait posse Romae debitorem conveniri.*

Nec satisfacit qui responderit, reum Romae conveniri, non quia locus contractus, sed quod propria communis, secundum nota *sup. cap. 5. num. 5. cum idem sit in quovis oppido, ubi contractus celebratur, l. Eum qui 43. de judic. l. Si duo 16. §. 1. de constit. pec. l. 1. de eo quod cert. loc. quibus deciditur, reum qui certo loco, & die dare promittit, post moram quocunque in loco posse conveniri. Et licet aliqui existiment, id intelligendum de foro aliàs idè veluti domicilii, ex l. Hæres absens, §. fin. de judic. verius tamen alii, ut Anton. Fab. in ration. ad d. l. 1. sentiunt indistinctè tenentes, debitorem ubique conveniendum, si adfit, de quibus Glossa verb. Quocunque loco, in d. §. 1. & in d. l. 1. verb. Ad suam: etenim ut reus domicilii loco teneretur iudicium suscipere, opus non erat perpendere aequitatem, quam agnoscit Consultus in d. l. 1. nec utilem actionem concedere; quandoquidem domicilii forus cum omnibus jure concurrat. Carleval. cum aliis de judic. lib. 1. disputat. 2. num. 7.*

Verum tamen ea jura accipiantur strictè de loco, ubi aliàs forum sortitur debitor, non excluditur locus contractus; nam quamvis sub pacto de solvendo in alio, includatur tacita renunciatio fori contractus, ut ajunt laudati *sup. num. 29. in fine, creditor tamen non astringitur ad observandam talem renunciationem: quoniam debitor conventioni non stetit de solvendo ubi spondit die praefinita; ideo jure suo uti non prohibetur, argumento capitis Frustra 75. de reg. jur. in 6. cum vulgatis, quae congerit Barbosa axiom. 98. num. 7. Ex quibus deducitur, quod si hic debitor, mora commissa per lapsum diei, reperiat in loco contractus, ibidem poterit conveniri.*

Ad

Ad Num. 7.

- 42 Ubi iudex loci contractus debet reum ad iudicium citare in alieno territorio existentem, id non valet propria auctoritate expedire, sed per litteras auxiliares, seu requisitorias, etiam si uterque iudex eidem Principi subiciatur. Rebuff. *tom. 3. ad leg. Gall. art. 1. gloss. num. 2. Paz prax. tom. 1. part. 5. cap. 2. num. 9. Bapt. Colta de remed. subsidiar. rem. 16. à numero 7. Cur. Philip. part. 1. §. 12. num. 14. Morla Empor. Jur. part. 1. tit. 2. q. 20. num. 18. verf. Tertius casus, Camil. Borel. Sum. decisio. tit. 44. de citat. num. 62. Avil. in cap. 27. Prator. verb. Entreguen, num. 19. verf. Et nota practicum. Villalob. Erar. commun. opinio. lit. D. num. 68. qui docent verbalem citationem extra territorium facere iudicibus non licere, & alii infra num. seq. in fin. videndi.*

- 43 Contrarium apud nos caveatur *l. 7. tit. 3. lib. 4. Recop. ubi Azeved. l. 5. tit. 2. lib. 3. Ordin. Didac. Perez in l. 1. gloss. 1. verf. Quero tertio, tit. 2. lib. 3. Ordin. Greg. Lop. in l. 18. gloss. 5. tit. 1. part. 7. Tusch, lit. C. concl. 241. num. 4. Cevall. commun. q. 59. ubi quod prior opinionem praxis observat. Carleval. d. disp. 2. ex num. 16. plenissimè discribit, ac num. 27. resolvit, hanc sententiam veriore de jure, usu tamen priorem receptam, & omnino servandam. Jul. Clar. lib. 5. §. fin. quaest. 31. num. 20. Petr. Barbosa in l. Hæres absens, §. 1. ex num. 80. de judic. quos consulas.*

- 44 In reali autem citatione procul dubio requisitoriae litterae desiderantur, ut reus in aliena jurisdictione possit apprehendi. Carleval. *num. 25. Farinac. prax. q. 7. num. 40. Anton. Gom. variar. lib. 3. cap. 9. nu. 4. ubi Ayllon. in addit. plures cumulat, & ita observatur, ut si iudex insequutus reum fugitivum, alienum ingrediarur territorium, non valeat eum propria auctoritate capere, sed auxilio Magistratus illius jurisdictionis; & si de facto delinquentem comprehenderit, ipsum exhibere debebit, ut sibi legitime remissio fiat. Anton. Gom. num. 5. Carleval. num. 756. Bobadil. Polit. lib. 2. cap. 13. num. 66. & 67. qui & contra sentientes refert. Avil. in cap. 1. Prator. num. 6. ubi de pena jurisdictionem exercentis in territorio non suo.*

Ibi: *Eadem ratione si contractus.*

- 45 Si ex publico instrumento coram iudice domicilii in absentem exequutio postuletur, vel in loco loci contractus, quando licet, litteris requisitoriis est utendum ad Magistratum loci ubi reus commoratur, ut executionem expediat. Anton. Gomez. *d. nu. 4. Parlad. quorid. lib. 2. cap. fin. part. 2. §. 1. num. 7. Paz prax. tom. 1. p. 5. cap. 2. num. 5. Pichard. manud. ad prax. part. 2. prac. 4. num. 5. & 47. verf. Non obstat. Morl. Empor. Jur. part. 1. tit. 2. q. 20. à princ. Avil. ubi proximè, Villalob. d. num. 68. Ut autem requisitus iudex exequi teneatur, necesse erit ut litteris inseratur instrumentum, ex quo petitur exequutio. Pichard. ac Parlador. *ibidem, Cur. Philip. part. 2. §. 12. num. 13. Carleval. num. 26. ubi quae solemnitas in hujusmodi litteris adhibenda. Rodrig. de execution. cap. 2. num. 10. Molin. de Brach. secular. lib. 2. cap. 24.**

D. de Farina Covar. Enuel.

An sine litteris requisitoriis iudex rei possit exequi sententiam ab altero Magistratu in illum laram; disputat Morla *d. quaest. 20. per totum; in negativam propendens: sed contra edocet Greg. Lop. in l. gloss. 4. tit. 27. p. 3. Gratian. discept. cap. 389. num. 2. cum pluribus. De publico instrumento cum clausula gaurentegia, ut exequi possit ubi reus fuerit repertus, tenet idem Morla *num. 7. & ita in usu est apud nos, cum ex stylo Tabellionum adjiciatur clausula submissionis generalis cum proprii fori renunciatione, ut observat Pichard. dict. prac. 4. ex num. 2.**

Ibi: *Quod si Iudex requisitus.*

Iudex legitime per litteras hortatorias requisitus ab altero ejusdem fori saecularis, nisi executioni operam det, per superiorem compellitur. Carleval. *d. disp. 2. num. 39. August. Barbosa collect. ad cap. Nullus, num. 4. de jure patron. Paz sup. d. cap. 2. num. 10. & 11. Villalob. ubi proximè, Avil. de verf. Et nota practicum, & ad interesse parti laesae tenetur, quod in syndicatu extorquetur. Carleval. & Avil. *ibidem, Gratian. discept. cap. 398. num. 1. Quid ultra agendum in iudicem, qui renuit haece litteras expedire, aut executioni mandare, fuse docet Carleval. ex d. num. 39.**

Frequenter de remissione debitorum hucusque: verum ab usu forensi recessisse videtur, quod rei debendi ab uno Tribunali transmittantur ad aliud, excepto fugitivo; sed causa ut in absentem examinatur, bonis curatore constituto: vel per litteras requisitorias monetur iudex loci ubi residet reus, ut ad executionem sententiae, vel instrumenti procedat. Observat Petr. Barbosa *in d. l. Hæres absens, §. 1. num. 46. Morl. dict. quaest. 20. num. 18. verf. Secundus casus.*

Addere libet id quod obiter supra insinuaui *num. 39. nempe non esse eum remittendum ad locum destinatae solutionis, qui certa die dare promittit, quamquam id non adimpleret: pro quo expendo legem l. de eo qui cert. loc. qua aperte assertum probatur, ubi in eadem specie respondet Consultus, dandam creditori utilem actionem, ut ubicunque debitorem conveniat, hanc subjungens rationem, quia data opera, vel casu reus non accederet ad locum destinatae solutionis, ut possit conveniri. Unde evidenter deducitur, non esse locum remissioni; etenim si invitum trahi ad iudicium liceat, nihil interesset, quod ipse pervenire illuc detraxerit, nec opus erit extraordinario auxilio actionis utilis, existente ordinario remissionis, l. causa 17. de minor.*

S U M M A R I U M.

- 1 Iudex potest exequi litteras requisitorias, sciens intimationis tempore requirentem obuisse, aut alias jurisdictione: quod ampliatur num. 11.
- 2 Aliud juris est in delegato.
- 3 Quid de iudice dato.

K 2

Man-

- 4 Mandatum ex causa necessaria num obitu mandantis expiret, & n. 5.
- 6 Gracia consistit, licet concedens ante rescripti expeditionem decedat.
- 7 Que gerit procurator inficiis revocationis mandati, sustinentur: quod limitatur num. 9.
- 8 Differentia inter procuratorem, & simplicem mandatarium.
- 10 Officialis, cui iudex executionem mandati commisit, etsi iste moriatur, poterit ad illam procedere.
- 12 Jurisdictione delegato concessa dignitatis nomine, quamvis delegans obeat, re integra, illa non perit, nisi dignitas ipsa supprimatur.
- 13 Successor iudicis requisiti tenetur exequi litteras ad antecessorem directas.
- 14 Reus sortitur forum in loco delicti, ut ibi puniri possit.
- 15 Aliquando ex uno crimine delinquens diversis in locis forum sortitur.
- 16 Ex quasi delicto sortitur quis forum, sed non fit remissio rei, num. 20.
- 17 Reus expedit ut puniatur ubi deliquit, ideo illuc remitti debet, & n. 19.
- 18 Quoad forum animæ nullus subicitur Parocho loci ubi peccat.
- 21 Si quis bis deliquerit in diversis territoriis, & capiatur in uno, iudex non tenetur requisitus reum remittere antequam ipsum penis afficiat pro crimine intra suam jurisdictionem patrato.
- 22 Ob nimiam distantiam delinquentis cessat remissio.
- 23 Reus an subiciatur iudici loci delicti, amisso sui fori privilegio, & num. 24.
- 25 Regularem habentem curam animarum coercet Episcopus, si ille in officio deliquerit, & quid si extra claustra.
- 26 Caput Cùm capella, de privileg. intelligitur.
- 27 De intellectu legis Cùm tabernam, de pignor. & num. 28.
- 29 Nullus iudex tenetur reum ad locum delicti remittere, nisi per litteras requisitorias exoratus.
- 30 Iudex requisitus, etsi aliàs in reum nullam oblineat jurisdictionem, eum capere ad remissionem potest.
- 31 Delinquens quibus in locis possit accusari, & plecti.
- 32 Iudex domicilii, vel originis, qui in causa prevenit, procedens contra delinquentem, utrum ante sententiam, vel post cogatur requisitus reum ad locum delicti remittere, & num. 36. & 37.
- 33 Iudex domicilii an valeat ex officio procedere in eum, qui in alio territorio delictum patravit, & num. 34.
- 35 Quid de iudice loci, ubi diu delinquens inhabitavit.
- 38 Per captivam rei an censeatur causa preventa, ut remissioni locus non fit, & num. 39.
- 40 Vagabundus delinquens ubique accusari, & puniri potest: sed remitti debet, iudice exigente, & ad locum delicti.
- 41 In levibus delictis remissio rei locum non habet.
- 42 Leve delictum quale censeatur.

- 43 De forma litterarum, que requisitoria nuncupantur.
- 44 Fur apprehensus cum re furtiva, quam in alio territorio surripuit, à quo iudice puniendus.
- 45 A Curia Romana Reus ad locum delicti non remittitur.
- 46 Remissio non admittitur delinquentis de regno unius Principis ad regnum alterius.
- 47 Ampliatur.
- 48 Princeps solus ex urbanitate potest delinquentem remittere ad regnum extraneum, ut puniatur.
- 49 Iudex requisitus per litteras subsidiales non acquirit in reum jurisdictionem ad penam irrogandam, sed ad captivam & remissionem.
- 50 Consuetudo non remittendi ut res, debitas luant penas, an iure subsistat, & num. 51.
- 52 De fugitivo, qui deliquit, ac de eius missione ad locum delicti, & num. 53.
- 54 Superior ad inferiorem utrum remittere teneatur.
- 55 Ex cuius bonis sumptus remissionis rei exsolventi.
- 56 Cum delinquente acta contra eum iudex debet mittere.
- 57 Hæreticus ubicunque punitur, & plures iudices adversus eum simul procedere possunt.
- 58 Hæreticus si legitime petatur, ad locum delicti remittitur.

CAPUT XI.

Ad Num. 1.

Judex exequi potest, ac debet litteras requisitorias, quamquam sciat intimationis, seu receptionis tempore requirentem defunctum, vel aliàs jurisdictione carere. Salgad. de Reg. protect. part. 4. cap. 6. num. 66. Tondut. de prevent. iudic. part. 2. cap. 2. num. 17. & ampliatur infra, num. 11.

Nec obstat, quod delegatus, re integra, nequit de causa sibi mandata cognoscere, cessante jurisdictione delegantis, l. 21. tit. 4. p. 3. l. Et quia 6. de iurisdic. om. iudic. inter quem ac iudicem requisitum illud versatur discrimen, nam hic nomine alieno jurisdictionem incipit exercere, cum nihil proprium habeat, l. 1. §. Qui mandatam, de offic. eius cui mand. est iurisdic. quapropter extincta in delegante jurisdictione, ipsius nomine quicquam agere non valebit, observat Cujac. in d. l. Et quia. Requisite verò iudex propria utitur jurisdictione, quæ in illo semper supponitur, c. Romana, §. Contrahentes, de for. comp. in 6. ibi: Loci diocesanus ad denunciationem ipsorum: & l. Properandum, §. Sin autem reus, ibi: Sive per relationem ad majorem, C. de iudic. ideo casus requirentis non impedit mandati executionem.

In cuius corroborationem docet Cujac. ubi proxime, iudicem datum non prohiberi causam commissam definire, licet re integra, qui eum dedit, obeat, aut sit à Magistratu remotus, quia per mandatum iudex constituitur independens à jurisdictione dantis, ex quo ad iudicem requisitum arguere licet, ut arguit Carleval. de iudic. lib. 1. tit. 3. disp. 17. num. 12. de quo Ofwald. ad Donel. lib. 17. cap. 26.

Est

4 Est satis receptum, mandatum ex causa præcisè necessaria mandantis obitu non perire, sed executioni tradendum, ex l. Fundi venditor 33. §. ult. de acquir. possess. Sic tenent Salgad. sup. num. 70. Tusch. Practic. conclus. lit. M, conclus. 65. num. 48. & § 1. Mantie. de tacit. & ambig. convent. lib. 7. tit. 23. num. 45. Castald. de Imperat. quest. 115. num. 4. Pichard. §. Rectè, num. 16. Inst. de mandat. Ant. Massa ad form. Camer. oblig. part. 2. part. 5. vers. Queri etiam hic, numer. 4. Cùm ergo iudex ex necessitate ejusmodi litteras expediat, nam ad id iure compelli potest, Carlev. supra lib. 1. disp. 2. numer. 38. morte ipsius mandatum non expirat.

Ad Num. 2.

5 Præfata communis sententia impugnatur in superabili fundamento, cui assentitur Cujac. in d. l. Fundi venditor, docens ibi interuisse mandatum, sed ex hæredum consensu possessionem fuisse rectè traditam: quod æquitate potius, quàm juris rigore procedit, ut in simili cavetur §. Rectè, Inst. de mandat.

Ibi: Nam eo decisio specialem rationem.

6 De qua August. Barbosa cum pluribus collect. ad cap. Super. gratia, num. 2. de offic. iud. deleg. in 6. Etenim gratiarum concessam non reddit irritam mors concedentis ante rescripti confessionem contingens: quod obtinet non solum in supremo Principe, sed etiam in inferiori, cui competat facultas beneficia, vel munera conferendi: nec successor permittitur factum antecessoris retractare, imò tenetur titulum expedire, ut cum pluribus de Prorege agens tenet Solorzan. de iure Indiar. tom. 2. lib. 2. cap. 4. num. 92. Item est in sententia, l. 19. tit. 22. p. 3.

Ibi: Deinde illud est constitutissimum.

7 Quanquam mandatum morte domini, re integra, evanescat, quæ tamen procurator inficiis ejus peregit, regulariter sustinentur. Sanch. de Marrimon. lib. 1. disp. 6. numer. 9. & lib. 2. disp. 11. num. 6. Gratian. disceprat. forens. cap. 18. ex num. 37. Molina de iust. & jur. tract. 2. disp. 263. numer. 5. Ant. Gom. variar. lib. 2. cap. 4. numer. 3. Tusch. lit. R, conclus. 324. num. 1. Marienz. in l. 16. gloss. 10. num. 3. tit. 11. lib. 5. Recop.

8 Est notatu dignum discrimen, quod constituit Molina inter procuratorem, & simplicem mandatarium; nam quicquid ille egerit domini nomine post mandati revocationem, huius ignarus, omninò tenet, secus in mandatario: at quod bona fide impendit, aut si ex mandato contraxit, eatenus subsistit, ut nec ipse, nec tertius in damno versetur deceptus.

Verf. Non tamen dominium, ad exemplum.

9 Licet actus alij post mandati revocationem propter ignorantiam sustineatur secundum nu-

perimè præmissa; domini tamen translati^o nunquam subsistit. Anton. Gom. & Marienz. ubi proxime, Tusch. num. 6. Gratian. num. 39. Barbosa collect. ad Clem. unic. d. renunciat. numero 13.

Verf. Secundo, hoc ipsum.

10 Si iudex executionem decernat, ac officia li suo committat, atque statim decedat, aut jurisdictione privetur, potest, ac debet ejus mandatum exequi Mantie. d. tit. 23. num. 48. Gratian. sup. cap. 783. numer. 19. Sargad. de c. 6. nu. 67. Tusch. lit. M, concl. 65. nu. 49.

Verf. Quarto, eadem sententia.

Cujus fundamenti meminit Salgad. num. 68. & apertissimè id deducitur ex authentica Ut nulli iudicium, §. Et hoc jubemus, vers. Si verò & præcepta, collat. 9. quem textum ad tertium argumentum D. Covarruvias induxit.

Verf. Quinta ratio.

Adde Barbofam, & quos recenset in collectan. ad cap. si super gratia, numer. 2. de offic. iudic. delega. in 6.

Verf. Postremò, illud his accedit.

11 Verè non urget hæc consideratio; nam etsi per Principem supprimeretur Magistratus, à quo subsidiales literæ processerunt, iudex tamen requisitus eas exequi tenetur propria auctoritate independenti à persona, seu tribunali ejus requisivit.

12 Observe fallentiam ad regulam, quod delegatio mortis delegantis, re integra expirat, quæ minime obtinet quoties causa solius dignitatis nomine committitur. Aliud juris foret, si dignitas ipsa extingueretur, quia delegatus postea non valeret incipere causæ cognitionem, cum eadem militet ratio in morte personæ, ac in suppressione officii. Facit ad præmissa, quod gratia concessa ad beneplacitum Pontificis, cum ipsius vita perit, non sic ad Sedis Apostolicæ voluntatem, quæ perpetuò permanet. Barbosa collect. ad cap. Si gratiosè, num. 2. & 5. de rescript. in 6.

13 Præterea successor iudicis requisiti subsidiales litteras exequi debet, nec admittenda distinctio capitis Quoniam Abbas, de offic. iudic. deleg. quæ in delegato observatur, cui si Magistratus existat, causa delegari potest ut personæ publicæ, vel ut privato. At huiusmodi litteræ ad jurisdictionem fugentem dirigi nequeunt, ut prænotavi, ideo licet nomine proprio Magistratus defuncti expresso conficiantur, successor implementum earum recusare nequit, ex notatis in d. cap. Quoniam Abbas, ac probatur d. §. Et hoc jubemus, vers. Si verò & præcepta.

Ad Num. 3.

14 Reus foro, & jurisdictioni subicitur, ubi deliquit, ut ibi & accusari, & merito supplicio affici queat, l. 32. tit. 2. part. 3. l. 8. tit. 9. p. 1. l. 15. tit. 1. p. 7. l. 1. & per tot. tit. 16. lib. 8. Recopilar. cap. 1. de raptor. cap. Placuit 6. quæstion. 3. l. 3. de offic. Præsid. Greg. Lop.